

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput II. Idem (a) Albanensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74533)

CAPUT II.

Idem (a) *Albianaensi Episcopo.*

Quod Sedem Apostolicam consulis super iis, quæ dubia tibi existunt, gratum gerimus, & acceptum, & tua exinde fraternitas non parum commendanda videtur. Ex tua siquidem parte nobis est intimatum, quod quædam mulier tui Episcopatus cui-dam viro nupsit, ignorans, quod propter utriusque (b) inguinis rupturam genitalia ejus essent (c) abscissa, nec ab eo cognita fuisset: qui utique modò factus leprosus, se pariter, & sua reddidit domui infirmorum. Mulier verò ad domum paternam reversa, sicut juvenis, alii viro nubere desiderat, & conjugali affectu conjungi. Verùm licet Ecclesia Romana non consueverit propter naturalem (d) frigiditatem, nec propter alia maleficia legitimè conjunctos dividere, si tamen (e) consuetudo generalis Gallicanæ Ecclesiæ habet, ut hujusmodi matrimonium dissolvatur, nos patienter tolerabimus, si secundum illam consuetudinem eidem mulieri, cui voluerit, nubendi in Domino concesseris facultatem; sicut enim (f) puer, quia non potest reddere debitum, non est aptus conjugio; sic quoque qui impotentes sunt, minimè apti ad contrahenda matrimonia reputantur.

NOTÆ.

1. (a) *Albianaensi.*] Ita etiam legitur in prima collectione, *sub hoc tit. cap. 2.* sed legendum est *Ambianaensi*, ut habetur in *cap. ad hæc 15. de decim. cap. sanè, de regul. cap. porro, de divorc.* ubi extant aliæ partes hujus textus.
2. (b) *Inguinis.*] Inguina ab anatomicis propriè dicuntur partes illæ corporis concavæ, pubi utrimque vicinæ, vulgò *ingles*: plerumque tamen accipiuntur pro ipsis pudendis, tam fœminarum, quàm virorum, ut ex Horatio & Virgilio probat Ambrosius Calep. *verbo Inguina.*
3. (c) *Abscissa.*] Dum matrimonium contraxit, non postea.

Quæ superveniunt post matrimonium celebratum, licet adhuc ratum; nam si præcederent impedimenta perpetua, matrimonium ab initio illud nullum esset, ut infra dicemus.

(e) *Consuetudo.*] Eum verò Galliæ morem repetere possumus ex *lib. 6. cap. Carol. cap. 19.* ibi: *Si vir & mulier junxerint se in matrimonio, & postea dixerit mulier de viro, non posse nubere cum eo, si poterit probare quod verum sit, accipiat alium, eo quod juxta Apostolum non potuit illi reddere debitum.* Eandem Caroli constitutionem scripsit ad litteram Fulbertus Carnotensis *epistol. 48.* Quatenus consuetudo nova impedimenta matrimonii inducere possit, aut antiqua tollere, exposui in *cap. 1. de sponsal. & in cap. 5. de consanguin. & affin.*

(f) *Puer.*] Ut probavi in *c. 1. de spons. impub.*

CAPUT III.

(a) Idem.

EX litteris tuis accepimus, quod quidam quindecim annorum, vel eo amplius, quandam tredecim annorum duxit in uxorem: verùm cum debitum reddere deberet, & (b) non posset, mulier tam gravem contraxit infirmitatem, ut omnino viro sit facta inutilis, & instrumentum ejus ita sit impeditum, quod viro non valeat commisceri. Sed quia nobis dubium est, an pro culpa viri infirmitas pervenerit, super hoc plenum, vel certum dare responsum non valemus. Quod si tibi constiterit, quod illud vitium à natura contraxerit, nec ope Medicorum poterit juvari, viro aliam accipiendi liberam tribuas facultatem: si verò ex culpa viri hoc pro venit, licet non sit (c) tutum indulgeri ei, ut aliam accipiat, tamen sub dissimulatione poteris sustinere, quia tutius est unam tanquam uxorem habere, quàm cum multis peccare.

NOTÆ.